

Acord din 27/10/1998

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 642 din 29/12/1999

între România și Republica Finlanda pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit

Guvernul României și Guvernul Republicii Finlanda,
dorind să încheie un acord pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit,
au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezentul acord se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezentul acord se aplică impozitelor pe venit stabilite în numele unui stat contractant sau al autorităților locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit toate impozitele stabilite pe venitul total sau pe elemente de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezentul acord sunt:

a) în România:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (ii) impozitul pe profit;
- (iii) impozitul pe salarii și pe alte remunerații similare;
- (iv) impozitul pe venitul agricol;
- (v) impozitul pe dividende; și
- (vi) impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți, denumite în continuare impozit român;

b) în Finlanda:

- (i) impozitele de stat pe venit;
- (ii) impozitul pe venitul societăților;
- (iii) impozitul comunal;
- (iv) impozitul bisericesc;
- (v) impozitul prin reținere la sursă pe dobândă; și
- (vi) impozitul prin reținere la sursă pe veniturile nerezidenților, denumite în continuare impozit finlandez.

4. Prezentul acord se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acestui acord în plus sau în locul impozitelor existente la care se face referire în paragraful 3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc despre orice modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentului acord, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenul România înseamnă România și, când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială, precum și alte spații maritime (zona contiguă, platforma continentală, zona economică exclusivă) asupra cărora România își exercită drepturile suverane și jurisdicția în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acestor spații maritime;

b) termenul Finlanda înseamnă Republica Finlanda și, când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul Republicii Finlanda și orice zonă adiacentă apelor teritoriale ale Republicii Finlanda în care, potrivit legislației Finlandei și în conformitate cu legislația internațională, pot fi exercitate drepturile Finlandei în legătură cu explorarea și exploatarea resurselor naturale ale fundului mării și subsolului și ale apelor supraiacente;

c) termenul persoana include o persoană fizică, o societate și orice altă grupare de persoane;

d) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

e) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celui alt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celui alt stat contractant;

f) termenul național înseamnă:

- (i) orice persoană fizică având cetățenia unui stat contractant;
- (ii) orice persoană juridică, asociere de persoane sau asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant;

g) expresia transport internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau cu o aeronavă exploatată de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului în care nava sau aeronava este exploatată numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

h) expresia autoritate competentă înseamnă:

- (i) în România, Ministerul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;
- (ii) în Finlanda, Ministerul Finanțelor, reprezentantul său autorizat sau autoritatea care este desemnată ca autoritate competentă de Ministerul Finanțelor.

2. În ceea ce privește aplicarea acestui acord la o anumită dată de un stat contractant, orice termen care nu este definit în acord va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la acea dată conform legislației acestui stat cu privire la impozitele la care prezentul acord se aplică și orice interpretare dată conform legislației fiscale în vigoare a acestui stat, prevalând față de înțelesul care este atribuit termenului respectiv de alte legi ale acestui stat.

ARTICOLUL 4

Rezidență

1. În sensul prezentului acord, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acestui stat, este supusă impunerii în acest stat datorită domiciliului, rezidenței, locului conducerii, locului înregistrării sau oricărui alt criteriu de natură similară și, de asemenea, include statul și orice organism înființat pe bază de statut sau autoritate locală ori unitate administrativ-teritorială a acestuia. Totuși această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acest stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse situate în acest stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă în ambele state, va fi considerată rezidentă a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau nu este al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord și vor determina modul de aplicare a acordului pentru o asemenea persoană.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentului acord, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea.

2. Expresia sediu permanent include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un loc de vânzări;

f) un atelier; și

g) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcție ori de instalare reprezintă sediu permanent numai dacă durează o perioadă mai mare de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia sediu permanent se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse ori de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) vânzarea de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau al unei expoziții temporare și ocazionale, atunci când produsele sau mărfurile sunt vândute în decurs de o lună de la închiderea târgului sau expoziției menționate;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)-f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri să rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană, alta decât un agent cu statut independent cărui i se aplică prevederile paragrafului 6, acționează în numele unei întreprinderi, are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în legătură cu orice activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afara cazului în care activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor aceluiași paragraf.

6. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. a) Sub rezerva prevederilor subparagrafelor b) și c), expresia proprietăți imobiliare are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate.

b) Expresia proprietăți imobiliare include, în deosebi, clădirile, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea ori concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale.

c) Navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Când deținerea în proprietate de acțiuni sau de alte părți sociale într-o societate dă dreptul proprietarului unor astfel de acțiuni sau părți sociale să dețină proprietățile imobiliare ale societății, veniturile din exploatarea directă, închirierea sau din folosirea sub orice altă formă a unui asemenea drept de proprietate pot fi impuse în statul contractant în care sunt situate proprietățile imobiliare.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afara cazului în care întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluiași sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluiași sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice ori similare, și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărui sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise la scădere cheltuielile (altele decât cheltuielile care nu ar fi deductibile dacă sediul permanent ar fi o întreprindere separată) ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

5. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentului acord, prevederile acestora nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transport naval și aerian

1. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor sau a aeronavelor sunt impozabile numai în acel stat contractant.

2. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea, întreținerea sau din închirierea containerelor (inclusiv trailerelor, barjelor și echipamentului legat de transportul containerelor) folosite pentru transportul produselor sau al mărfurilor sunt impozabile numai în acest stat, cu excepția cazului în care containerele sunt folosite pentru transportul produselor ori al mărfurilor numai între locuri situate în celălalt stat contractant.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun

sau la o agenție internațională de transporturi, precum și dobânzilor aferente fondurilor legate numai de exploatarea navelor sau a aeronavelor.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; ori

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celui alt stat contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate ori impuse, care diferă de cele care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând acelu stat - și impune în consecință - profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost cele care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri, în cazul în care consideră că această modificare este justificată. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentului acord și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a dividendelor.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, atâta timp cât o persoană fizică rezidentă în Finlanda are dreptul, conform legislației fiscale finlandeze, să obțină un credit fiscal pentru dividendele plătite de o societate rezidentă a Finlandei, dividendele plătite de o societate rezidentă a Finlandei unui rezident al României sunt impozabile numai în România, dacă rezidentul României este beneficiarul efectiv al dividendelor.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu afectează impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

4. Termenul dividende folosit în acest articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile provenind din alte părți sociale, care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca și veniturile din acțiuni de legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau dacă prestează în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului în care asemenea dividende sunt plătite unui rezident al acelu celălalt stat contractant sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau bază fixă situată în acel celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri ori venituri provenind din acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit, nu va depăși 5% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2:

a) dobânzile care provin din Finlanda sunt impozabile numai în România, dacă acestea sunt plătite:

- (i) statului român;
- (ii) unei unități administrativ-teritoriale;
- (iii) Băncii Naționale a României;
- (iv) Băncii de Export-Import a României - S.A. (Eximbank);
- (v) oricărui rezident al României, în legătură cu un împrumut sau cu un credit subvenționat de Guvern, în termenii și în condițiile care sunt determinate potrivit normelor acceptate pe plan internațional pentru creditele subvenționate în mod oficial;
- (vi) oricărei instituții al cărei capital este deținut în întregime de

Guvernul României sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia, după cum se poate conveni din timp în timp între autoritățile competente ale statelor contractante;

b) dobânzile care provin din România sunt impozabile numai în Finlanda, dacă acestea sunt plătite:

- (i) statului finlandez sau, unei autorități locale ori unui organism al acestuia, înființat pe bază de statut;
- (ii) Băncii Finlandei;
- (iii) Fondului Finlandez pentru Cooperare Industrială (FINNFUND) sau oricărei alte instituții similare, după cum se poate conveni din timp în timp între autoritățile competente ale statelor contractante;
- (iv) oricărui rezident al Finlandei, în legătură cu un credit subvenționat de Guvern, în termenii și în condițiile determinate potrivit Reglementărilor OECD cu privire la dispozițiile referitoare la creditele pentru export subvenționate în mod oficial sau la orice alte împrumuturi ori credite subvenționate, care se bazează pe dispoziții similare, acceptate pe plan internațional pentru creditele subvenționate în mod oficial;

c) dobânzile care provin:

- (i) dintr-un stat contractant la un împrumut garantat de oricare dintre organismele menționate la lit. a) sau b) și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile numai în acel celălalt stat contractant;
- (ii) din România la un împrumut garantat de Comitetul de Garanții Finlandez și plătite unui rezident al Finlandei sunt impozabile numai în Finlanda.

4. Termenul dobânzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din efecte publice, obligațiuni sau titluri de creanță, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, obligațiuni sau titluri de creanță. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau dacă prestează în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant atunci când plătitorul este un rezident al acestui stat. Totuși când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 2,5% din suma brută a redevențelor, în cazul sumelor plătite pentru utilizarea sau pentru dreptul de a utiliza un soft pentru computer sau un echipament industrial, comercial sau științific;

b) 5% din suma brută a redevențelor, în toate celelalte cazuri.

3. Termenul redevențe folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel permise pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra softului pentru computer, filmelor de cinematograf și filmelor ori benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau de televiziune, transmisiilor prin satelit, cablu, fibre optice ori tehnologii similare pentru emisiunile destinate publicului, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific (cu excepția cazurilor la care se referă prevederile paragrafului 2 ale art. 8) sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific. Termenul redevențe include, de asemenea, câștigurile provenite din înstrăinarea oricăruia din aceste drepturi sau bunuri, în măsura în care asemenea câștiguri sunt legate de productivitate, de folosirea sau de dispunerea de acestea.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant,

desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau dacă prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant atunci când plătitorul este un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și aceste redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent ori bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la paragraful 2 al art. 6, și situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Câștigurile obținute de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor sau a altor părți sociale într-o societate ale cărei active sunt formate mai mult de jumătate din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare ce face parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) ori a acelei baze fixe pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

4. Câștigurile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din înstrăinarea navelor sau a aeronavelor exploatate în trafic internațional ori a proprietăților mobiliare necesare în vederea exploatarea acestor nave sau aeronave sunt impozabile numai în acel stat contractant.

5. Câștigurile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din înstrăinarea containerelor (inclusiv a trailerelor, barjelor și echipamentului legat de transportul containerelor) folosite pentru transportul produselor sau al mărfurilor sunt impozabile numai în acest stat, cu excepția cazului în care containerele sunt folosite pentru transportul produselor sau al mărfurilor numai între locuri situate în celălalt stat contractant.

6. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele precedente ale acestui articol, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat, în afara cazului în care dispune în mod obișnuit de o bază fixă în celălalt stat contractant, în scopul desfășurării activităților sale, sau dacă este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau perioade care depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat. Dacă:

a) rezidentul dispune de o asemenea bază fixă, venitul poate fi impus în acel celălalt stat, dar numai acea parte din venit care este atribuibilă bazei fixe;

b) rezidentul este astfel prezent, venitul poate fi impus în acel celălalt stat contractant, dar numai acea parte din venit care este obținută din activitățile desfășurate în acea perioadă sau perioade.

2. Expresia profesii independente cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19 și 20, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afara cazului în care activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) primatorul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat contractant.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant pot fi impuse în acel stat

contractant.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitatea sa de membru al consiliului de administrație sau al oricărui organ similar al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpreți muzicali sau ca sportivi, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică veniturilor obținute din activitățile exercitate într-un stat contractant de un artist de spectacol sau de un sportiv, dacă vizita în acel stat este suportată în întregime sau în cea mai mare parte din fondurile publice ale celui alt stat contractant ori de autoritatea locală sau unitatea administrativ-teritorială a acestuia. În acest caz veniturile sunt impozabile în conformitate cu prevederile art. 7, 14 sau 15, după caz.

ARTICOLUL 18

Pensii, anuități și plăți similare

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare primite pentru munca salariată desfășurată în trecut sau orice anuitate plătită unui rezident al unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1 și sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile și alte sume, plătite fie periodic, fie sub forma unei sume globale, acordate potrivit legislației privind asigurările sociale a unui stat contractant ori în baza unui program public elaborat de un stat contractant pentru scopuri sociale, sau orice anuitate provenind din acel stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat.

3. Termenul anuitate, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă o sumă determinată, plătită în mod periodic unei persoane fizice la scadențe fixe în timpul vieții sau pe parcursul unei perioade specificate sau determinabile, în virtutea unei obligații de a face în schimb plățile pentru deplină și corespunzătoare recompensare în bani sau în echivalent bănesc (altele decât serviciile prestate).

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de un organism înființat pe bază de statut, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat ori organism sau autorități ori unități sunt impozabile numai în acest stat contractant.

b) Totuși aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezidentă persoana fizică, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică:

- (i) este un național al acelui stat; sau
- (ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de sau din fonduri create de un stat contractant ori de un organism înființat pe bază de statut, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat sau organism ori autorități sau unități sunt impozabile numai în acest stat contractant.

b) Totuși aceste pensii sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezidentă persoana fizică, dacă este național al acelui stat contractant.

3. Prevederile art. 15, 16, 17 și 18 se aplică salariilor și altor remunerații similare și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de un organism înființat pe bază de statut, de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenti și practicanți

1. Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student sau un stagiar ori un practicant în domeniul afacerilor, tehnic, agricol sau forestier, care este sau a fost, imediat înaintea venirii sale într-un stat contractant, rezident al celui alt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale, nu sunt impuse în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara acelui stat. Facilitățile stabilite în acest paragraf nu vor fi acordate pe o perioadă mai mare de 7 ani consecutivi.

2. Un student care studiază la o universitate ori la altă instituție de învățământ superior dintr-un stat contractant sau un stagiar ori un practicant în domeniul afacerilor, tehnic, agricol sau forestier, care este sau a fost, imediat înaintea venirii sale în celălalt stat

contractant, rezident al primului stat menționat și care este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă continuă ce nu depășește 183 de zile, nu va fi impus în acel celălalt stat pentru remunerațiile primite ca urmare a unor servicii prestate în acel stat, cu condiția ca serviciile să fie în legătură cu studiile sau cu pregătirea sa și remunerațiile să constituie venituri necesare pentru întreținerea sa.

ARTICOLUL 21

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, care nu sunt tratate în articolele precedente ale prezentului acord, sunt impozabile numai în acel stat contractant.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, astfel cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă beneficiarul unor astfel de venituri, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

ARTICOLUL 22

Eliminarea dublei impuneri

1. În România dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

Când un rezident al României realizează venituri care, în conformitate cu prevederile prezentului acord, pot fi impuse în Finlanda, România va recunoaște ca o deducere din impozitul pe venitul aceluia rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Finlanda.

Această deducere nu va depăși totuși acea parte din impozitul pe venit, astfel cum a fost calculat înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă venitului ce poate fi impus în Finlanda.

2. Sub rezerva legislației finlandeze referitoare la eliminarea dublei impuneri internaționale (care nu afectează principiile generale stabilite în acest acord), dubla impunere va fi eliminată în Finlanda după cum urmează:

a) Când un rezident al Finlandei obține venituri care, în conformitate cu prevederile prezentului acord, pot fi impuse în România, Finlanda, sub rezerva prevederilor lit. b), va recunoaște o deducere din impozitul finlandez pe venitul acelei persoane într-o sumă egală cu impozitul plătit în România în baza legii române și în conformitate cu prezentul acord, astfel cum este calculat asupra aceluiași venit pentru care se calculează impozitul finlandez.

b) Dividendele plătite de o societate rezidentă a României unei societăți rezidente a Finlandei și care controlează în mod direct cel puțin 10% din puterea de vot în societatea plătitoare de dividende vor fi scutite de impozit în Finlanda.

c) Independent de alte prevederi ale prezentului acord, o persoană fizică rezidentă a României și care, în conformitate cu legislația fiscală finlandeză referitoare la impozitele finlandeze menționate la art. 2, este considerată și rezidentă a Finlandei poate fi impusă în Finlanda. Totuși Finlanda va recunoaște deducerea din impozitul finlandez a oricărui impozit român plătit pe venit, în conformitate cu prevederile lit. a). Aceste prevederi se aplică numai naționaliilor Finlandei.

d) Când, în conformitate cu orice prevedere a prezentului acord, venitul obținut de un rezident al Finlandei este scutit de impozit în Finlanda, Finlanda poate totuși să ia în calcul venitul scutit la determinarea impozitului asupra venitului rămas al persoanei respective.

ARTICOLUL 23

Nediscriinarea

1. Naționaliul unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea sau obligația la care sunt sau pot fi supuși naționaliul celuilalt stat aflați în aceeași situație, în special în ceea ce privește rezidența. Independent de prevederile art. 1 această prevedere se va aplica, de asemenea, persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat contractant decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluia celălalt stat contractant care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire și diminuare în ceea ce privește impunerea pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului în care se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, ale paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut ori controlat în mod direct sau indirect de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat contractant menționat.

5. Independent de prevederile art. 2, prevederile prezentului articol se aplică impozitelor de orice fel și natură.

ARTICOLUL 24

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că, datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante, rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentului acord, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 23, aceluia stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen

de 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor prezentului acord.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prezentul acord. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestui acord. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impunerii în cazurile neprevăzute de acord.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv prin intermediul unei comisii mixte formate din acestea sau din reprezentanții lor, pentru a ajunge la o înțelegere, în sensul paragrafelor precedente.

ARTICOLUL 25

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentului acord sau ale legislației interne a statelor contractante privitoare la impozitele vizate de acord, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor acordului, în special pentru prevenirea fraudei sau evaziunii cu privire la asemenea impozite. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și la organele administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea impozitelor sau cu soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul acordului. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

- a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a celui sau a celuilalt stat contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a celui sau a celuilalt stat contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, industrial, profesional sau un procedeu de fabricație ori comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 26

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentului acord nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 27

Intrarea în vigoare

1. Prezentul acord va intra în vigoare în a 30-a zi de la data ultimei notificări prin care guvernele statelor contractante își vor comunica reciproc că au fost îndeplinite procedurile legale interne pentru intrarea sa în vigoare. Prevederile acordului se vor aplica în ambele state contractante:

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la venitul realizat la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care acordul intră în vigoare;

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit, pentru impozitele percepute pentru orice an fiscal începând la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care acordul intră în vigoare;

2. Convenția dintre Republica Socialistă România și Republica Finlanda pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Helsinki la 18 august 1977 (denumită în continuare Convenția din 1977), va înceta să aibă efect în legătură cu impozitele la care prezentul acord se aplică în conformitate cu prevederile paragrafului 1.

ARTICOLUL 28

Denunțarea

Prezentul acord va rămâne în vigoare până la denunțarea lui de către un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța acordul pe căi diplomatice, prin remiterea unei note de denunțare cu cel puțin 6 luni înainte de sfârșitul oricărui an calendaristic, după o perioadă de 5 ani de la data la care acordul intră în vigoare. În această situație prezentul acord va înceta să aibă efect în ambele state contractante:

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la venitul realizat la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care este remisă nota de denunțare;

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit, pentru impozitele percepute pentru orice an fiscal începând la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care este remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și convenită formă, au semnat prezentul acord.

Semnat în două exemplare originale la Helsinki, la 27 octombrie 1998, în limbile română, finlandeză și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,
Andrei Pleșu,
ministrul afacerilor externe

Pentru Guvernul Republicii Finlanda,
Tarja Kaarina Halonen,
ministrul afacerilor externe

